

Φλωρίνης Ειρηναίος: “Μετάνοια και η σιωπή οδηγούν στον Σταυρό. Από εκεί μόνο ατενίζουμε την Ανάσταση”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Φλωρίνης, Πρεσπών και Εορδαίας

“Την Αγία και Μεγάλη Εβδομάδα μόνο ένας τρόπος συνάντησης και συμφιλίωσης υπάρχει: η μετάνοια και η σιωπή, που οδηγούν στον Σταυρό. Από εκεί μόνο ατενίζουμε την Ανάσταση”. Αυτό αναφέρει, μεταξύ άλλων, ο Μητροπολίτης Φλωρίνης, Πρεσπών και Εορδαίας κ. Ειρηναίος προς τους χριστιανούς της Ιεράς Μητροπόλεως σε Εγκύκλιό του για την Κυριακή των Βαΐων.

“Ας προετοιμαστούμε πνευματικά, για να αναστηθούμε. Ας σταυρωθούμε για να τον μιμηθούμε”, τονίζει.

Αναλυτικά η Εγκύκλιος:

Αγαπητοί αδελφοί και αγαπητές αδελφές μου εν Χριστώ,

Ο σοφός Σολομώντας μάς λέει πως υπάρχει καιρός και χρόνος για κάθε γεγονός «ὕπὸ τὸν οὐρανόν» (Εκκλησιαστής 3:1). Και εμείς ας αξιοποιήσουμε τον χρόνο κατ' αυτήν την πνευματική και αγωνιστική περίοδο της Αγίας Τεσσαρακοστής, η οποία ολοκληρώθηκε την Παρασκευή, ποθήσαμε την ένωσή μας με τον Χριστό μας μέσα από τη νηστεία, την προσευχή, την ταπείνωση, τη μελέτη της Αγίας Γραφής και τη συμμετοχή μας στις όμορφες και ξεχωριστές ιερές ακολουθίες, εξαγνίζοντας την ψυχή μας, για να οδηγηθούμε στον Γολγοθά μας και μαζί με τον Χριστό μας να αναστηθούμε. Να μας αξιώσει ο Ιησούς να πανηγυρίσουμε το σπουδαιότατο γεγονός της ανθρώπινης ιστορίας στο διάβα των αιώνων: την ανάσταση του Θεανθρώπου Ιησού.

Ο Χριστός ήρθε στη γη για δύο, κυρίως, λόγους. Πρώτον, ήρθε και έγινε θεολόγος, για χάρη μας, [1] όπως χαρακτηριστικά αναφέρει ο άγιος Γρηγόριος ο Παλαμάς, δηλαδή, για να μας ευλογήσει και να μας γνωρίσει τον Θεό και, δεύτερον, για να σταυρωθεί, ώστε να σηκώσει στους ώμους του όλες τις αμαρτίες των ανθρώπων (Ιω 1:23). Στην Αγία Γραφή εντοπίζουμε, κυρίως, τέσσερις λόγους για τους οποίους ο Χριστός οδηγήθηκε με τη θέλησή Του στον Σταυρό:

1/ Για να οικειωθεί τον θάνατο ως τέλειος άνθρωπος (Β΄ Τιμ 2:13)

2/ Για να παραπλανήσει τον διάβολο (Α΄ Κορ 2:8)

3/ Για να αποδείξει τον θάνατό του με μάρτυρες, ώστε να μην αμφισβητηθεί η ανάστασή Του (Πρξ 2:32)

4/ Για να δείξει την αγάπη του (Ιω 3:16) προς τον άνθρωπο με την Ανάστασή του.

Ο άνθρωπος θανάτωσε τον Χριστό και ο Χριστός με την ανάστασή Του χάρισε στον άνθρωπο την αθανασία, καθώς με την άπειρη ευσπλαχνία του, κατέβηκε από τους κόλπους του Θεού Πατέρα, έγινε άνθρωπος διά της Θεοτόκου και κατέκρινε, κρέμασε και σταύρωσε πάνω του την αμαρτία του ανθρώπινου γένους. [2]

Άραγε ποια θα ήταν η κατάσταση του Χριστιανισμού αν ο Χριστός δεν ανασταινόταν από τους νεκρούς; Θα ήταν θρησκεία, όπως όλες οι άλλες. Θα πηγαίναμε κάθε χρόνο να προσκυνήσουμε τον τάφο του αρχηγού μας. Σ' αυτό το σημείο διαφέρει ο Χριστιανισμός από τις άλλες θρησκείες. Ο τάφος του Χριστού είναι κενός. Ο Χριστός ζει. Το σπουδαιότερο απ' όλα είναι ότι ζει στις καρδιές όλων εκείνων που τον δέχτηκαν ως Σωτήρα και Κύριο της ζωής τους.

Αν επισκεφτείτε την Κόκκινη Πλατεία στη Μόσχα, θα δείτε ένα κρυστάλλινο τάφο με το βαλσαμωμένο σώμα του Λένιν. Στον τάφο είναι γραμμένα τα εξής: «Ήταν ο μεγαλύτερος αρχηγός των λαών όλων των χωρών, όλων των εποχών. Ήταν κύριος της νέας ανθρωπότητας, ήταν ο σωτήρας του κόσμου!».

«Ήταν», ναι, μα όχι «είναι». Πέθανε ο Λένιν και μαζί του όλη η ανθρώπινη και θνητή δύναμή του. Ο Χριστός, όμως –αν και δεν θα έπρεπε καν να τολμήσω να κάνω μια τέτοια σύγκριση– ζει, γιατί αναστήθηκε από τους νεκρούς νικώντας τον θάνατο.

Τούτο είναι το βασικό μήνυμα της χριστιανικής πίστης. Δεν υπάρχει αληθινή σωτηρία σε καμία άλλη θρησκεία, γιατί απλούστατα ο αρχηγός τους είναι νεκρός. Πώς μπορούν ο Βούδας ή ο Μωάμεθ να σώσουν κάποιον από τον θάνατο, αφού οι ίδιοι έχουν ηττηθεί απ' αυτόν;

Η ανάσταση του Χριστού είναι το μεγαλύτερο θαύμα. Η ταφή του ήταν απόλυτα βεβαιωμένη. Έβαλαν φύλακες μήπως και κλέψει κανείς το σώμα Του. Επομένως, όταν τα νέα της Ανάστασης μαθεύτηκαν δύο ήταν οι πιθανές εξηγήσεις: Ή ότι κάποιοι φίλοι ή εχθροί έκλεψαν το σώμα Του ή ότι πραγματικά αναστήθηκε από τους νεκρούς. Οι εχθροί Του σίγουρα δεν έκλεψαν το σώμα Του. Η ανάσταση του Χριστού δεν τους συνέφερε. Και εάν καθ' υπόθεση το είχαν κλέψει, το μόνο που είχαν να κάνουν ήταν να παρουσιάσουν το νεκρό σώμα και ο ενθουσιασμός των ακολούθων θα εξαφανιζόταν μονομιάς, μαζί με κάθε πίστη στη διδασκαλία ή το πρόσωπό Του.

Μα ούτε και οι φίλοι Του θα μπορούσαν να είχαν κλέψει το σώμα Του. Αυτοί ήταν έντεκα φοβισμένοι άνδρες, που μόλις ο Χριστός συνελήφθη εξαφανίστηκαν πανικόβλητοι. Τον «εγκατέλειψαν», όπως μας λέει ο Ματθαίος (25:26). Και εάν, τελικά, νικούσαν το φόβο τους και προσπαθούσαν να κλέψουν το σώμα του Χριστού, έπρεπε να νικήσουν τη ρωμαϊκή φρουρά, κάτι το οποίο θα ήταν μεγάλο θαύμα, όσο και η ανάσταση του Χριστού. Η ανάσταση του Χριστού είναι ένα ιστορικό γεγονός.

Ο θάνατος του Χριστού δεν θα ίσχυε για τη συγχώρεσή μας αν δεν ακολουθούσε η ένδοξη Ανάστασή Του. Αν δεν ανασταινόταν ο Χριστός, θα βρισκόμασταν στο

απόλυτο σκοτάδι σχετικά με το τι συμβαίνει μετά τον θάνατο. Αυτός, με την Ανάστασή Του, έγινε το φως του μέλλοντος. Επειδή ο Χριστός αναστήθηκε, μπορούμε και εμείς αυτή τη στιγμή, δεχόμενοι το έργο του στο σταυρό, να ελευθερωθούμε από τη δύναμη της αμαρτίας και του θανάτου, να γίνουμε καινούργιοι άνθρωποι. Αρκεί να Τον δεχτούμε προσωπικά ως τον Σωτήρα μας.

Ο Χριστός αναστήθηκε για να μας σώσει.

Για τη μεγάλη και ευφρόσυνη εορτή της Αναστάσεώς Του μας έμεινε μία εβδομάδα: η Αγία και Μεγάλη Εβδομάδα. Το σημείο της συνάντησής μας με τον Χριστό είναι ένα: ο Γολγοθάς.

Γι' αυτό και σάς παρακαλώ ως επίσκοπός σας να αξιοποιήσετε πνευματικά και σταυρικά αυτήν τη μεγάλη πνευματική εμπειρία.

Η Μεγάλη Εβδομάδα είναι ευκαιρία για τον καθένα μας και την καθεμιά, για να αναλογιστούμε και να ενδοσκοπήσουμε πνευματικά ποιοι αληθινά είμαστε, πόσο χαμηλά έχουμε πέσει, πόσο πραγματικά και βιωματικά πιστεύουμε.

Ας μετανοήσουμε για τον εαυτό μας.

Ας διορθώσουμε τις σχέσεις μας.

Ας συμφιλιωθούμε με τους αδελφούς μας.

Ας κατανοήσουμε και ας αγαπήσουμε τους συνανθρώπους μας.

Ας παλέψουμε με τον εγωισμό μας.

Ας ξεπεράσουμε τον εαυτό μας.

Ας εμπιστευτούμε τον Χριστό μας.

Έχουμε χρόνο να μετανοήσουμε, να εξομολογηθούμε, να κοινωνήσουμε, να συμμετέχουμε στις μοναδικές ακολουθίες της Μεγάλης Εβδομάδας.

Την Αγία και Μεγάλη Εβδομάδα μόνο ένας τρόπος συνάντησης και συμφιλίωσης υπάρχει: η μετάνοια και η σιωπή, που οδηγούν στον Σταυρό. Από εκεί μόνο ατενίζουμε την Ανάσταση.

Ας προετοιμαστούμε πνευματικά, για να αναστηθούμε.

Ας σταυρωθούμε για να τον μιμηθούμε.

Αδελφοί και αδελφές μου,

Ας γίνουμε αυστηροί με τον εαυτό μας και επιεικείς με τους αδελφούς μας.

Ας είμαστε ανυποχώρητοι στην πίστη και την εμπιστοσύνη μας στον Χριστό.

Προπάντων δε, ας έχουμε αγάπη και προσευχή για όλους ανεξαιρέτως τους αδελφούς μας.

Με ευχές για καλή και ευλογημένη Αγία και Μεγάλη Εβδομάδα,

Ο Επίσκοπός σας,

† Ο Φλωρίνης, Πρεσπών και Εορδαίας ΕΙΡΗΝΑΙΟΣ

Υποσημειώσεις:

[1] Γρηγορίου Παλαμά Συγγράμματα, Λόγοι αποδεικτικοί περί εκπορεύσεως του Αγίου Πνεύματος δύο, Λόγος αποδεικτικός Α΄, επιμ. Π. Χρήστου, τόμ. Α΄, Θεσσαλονίκη: Κυρομάνος 1988, σ. 26: «[ὁ Χριστὸς] ὃς Θεὸς ὦν προαιώνιος δι’ ἡμᾶς καὶ θεολόγος ἐγεγόνει».

[2] Θεία Λειτουργία Μ. Βασιλείου, ευχή της αγίας αναφοράς: «ἡὐδόκησεν ὁ μονογενὴς σου Υἱὸς [...] κατακρῖναι τὴν ἁμαρτίαν ἐν τῇ σαρκὶ αὐτοῦ».